

KERESKEDELEM:
cseréljük új világképre!

Alternatív Kereskedelmi Mandátum

Előszó

Az Alternatív Kereskedelmi Mandátum létrejöttét Európa-szerte széleskörű egyeztetések előzték meg a civil társadalom körében. Az Alternatív Kereskedelmi Mandátum Szövetségének (The Alternative Trade Mandate Alliance) tagjai és támogatói ugyan nem értenek minden ponton maradéktalanul egyet a tanulmányunkban foglaltakkal, de annak fő gondolatmenetével igen. Az anyagot egyben olyan, még formálódó vitairatnak is tekintjük, amely további véleménycserére ösztönöz az európai kereskedelmi és beruházási politika jövőjéről.

Az Alternatív Kereskedelmi Mandátum Szövetségének tagjai mezőgazdasági kistermelői csoportok, a méltányos kereskedelem mozgalom aktivistái, szakszervezeti tagok, menekülteket segítők, környezetvédők, női és emberjogi kérdésekkel, valamint lelkiismereti szabadsággal és fogyasztói érdekvédelemmel foglalkozó csoportok szerte Európában - mindannyian egy olyan alternatív jövőképen dolgoznak, amely az embert, mint értéket és plygónk jövőjét az üzleti érdekek elé helyezi Európa kereskedelmi politikájában is.

Tartalom

- 3 **Kereskedelem:** Cseréljünk új világképre!
- 5 **Az Alternatív Kereskedelmi Mandátum:** alapelvek
- 6 **Az Alternatív Kereskedelmi Mandátum alapvető kiindulópontja:** a kereskedelmi és beruházási politika alakításának demokratikus kontrollja
- 8 **Alternatív Kereskedelmi Mandátum:** tíz fő kérdéskör

Kereskedelem: Ideje új világképre cserélni!

Mára bebizonyosodott – a világban ma domináns, nagyvállalati érdekeket képviselő kereskedelmi rendszer nem szolgálja az emberek, a közösségek és a környezet érdekeit.

A kereskedelem lényege a csere, ahol ökológiailag és kulturálisan különböző régiók egyenrangú felekként cserélik ki termékeiket, szakértelmüket és kreativitásukat. Az utóbbi egy-két évtized azonban a javak cseréje helyett arról szól, hogy az üzleti profit állandó növelése érdekében hogyan lehet leépíteni a szociális és környezetvédelmi előírásokat. Jó példa erre az Európa és USA közötti szabadkereskedelmi egyezmény-tervezet (Transatlantic Trade and Investment Partnership – Transzatlanti Kereskedelmi és Befektetési Partnerség). Bár fenn hirdeti, hogy az Európa és USA közötti kereskedelmi korlátozások leépítése kiutat jelent majd a két térség gazdasági növekedése számára, hatásában mégis azt jelentheti, hogy drasztikusan leépülnek a szociális, környezeti és munkavállalói jogok.

A lefelé tartó könyörtelen verseny életeket, megélhetéseket és közösségeket tesz tönkre. Ma a kereskedelem arról szól, hogy a hatalommal rendelkezők hogyan tudják megőrizni hatalmukat, és hogyan képviseljük egy szűk elit érdekeit.

A nemzetközi kereskedelmi rendszerben rejlő lényegi igazságtalanság ma már Európa szívében is megmutatkozik, hiszen a gazdasági válság nemcsak adósságválság Európában, hanem korporatív jellege miatt a kereskedelem válsága is. Az európai adósságválságot felerősítette egyrészt a tőkemozgásra, valamint a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó korlátozások eltörlése, amely utat nyitott a bankok és pénzügyi szolgáltatások felelőtlen spekulációjához, másrészt az az európai kereskedelmi szabályozás, amely megengedte, hogy a tagállamok között hatalmas kereskedelmi deficitek keletkezzenek. A válságra adott válaszok: a privatizáció, a munkavállalókat védő törvények fellazítása és a szociális kiadások megnyirbálása miatt - miközben a válságot kirobbantó bankokat kereskedelmi törvények védik – most már Európában is átéljük azokat a káros folyamatokat, amelyek eddig az igazságtalan kereskedelmi szabályozás következményeként szerte máshol a világon emberek millióit érintették.

A kialakult kereskedelmi rendszer bolygónk bioszférájának határait sem tiszteli. Az EU ökológiai lábnyoma – amelyet a kereskedelmi rendszer és a fogyasztás mértéke határoz meg – egyike a legnagyobbaknak a világon. Fenntartása eddig is azt jelentette, hogy a világ más tájain élő közösségektől vettük el a termőföldet, a

vizet és egyéb erőforrásokat, miközben a bolygó egésze egyre közelebb került a klíma összeomlásához.

Új világképre van szükségünk, amely meghatározza a kereskedelmet - ez nemcsak lehetséges, de elengedhetetlenül szükséges is. Új értékrendre kell építenünk, amely tiszteli az EU nemzetközi vállalásait és kötelezettségeit is, de összhangban van a demokráciáról, együttműködésről, közösségi részvételről, emberi jogokról, társadalmi igazságosságról, a nemek egyenjogúságáról és a fenntarthatóságról vallott elveinkkel is.

Az új kereskedelmi politika középpontjában az átláthatóság kell, hogy álljon: az EU és tagállamai tartsák fenn folyamatosan a valódi részvétel lehetőségét - miközben vizsgálják meg az egyes lépéseik hatását -, és az eredményeket hozzák nyilvánosságra annak érdekében, hogy az állampolgárok rendelkezhessenek a döntésekhez szükséges információval.

Az Alternatív Kereskedelmi Mandátum ezért jött létre: ezért találkoztak 50 európai ország szervezetei – köztük mezőgazdasági kistermelői csoportok, szakszervezeti tagok, emberjogi aktivisták, környezetvédők, a méltányos kereskedelem hálózatának tagjai és fejlesztéssel foglalkozó szakemberek -, hogy kidolgozzák az új, alternatív elveket. A kereskedelmi rendszer egészének újragondolására van szükség – egy olyan új rendszerre, amely valódi, működőképes alternatívákat kínál, melyek nem károsítják sem az embert, sem a környezetet.

Ellentétben a jelenleg zárt ajtók mögött folyó kereskedelmi tárgyalásokkal - ahova csak multinacionális vállalatok szerencsés képviselői nyertek bebocsátást – a mi tervezetünk létrehozásában átlátható és részvételi módon lehetett közreműködni. A konzultációk eredményeképp tíz területet emelünk ki, ahol átfogó reformra van szükség. Jelen tervezetünk részletesen bemutatja ezt a tíz területet, valamint a reformokat átható alapelvet is: az igényt a kereskedelmi és beruházási politika alakításának demokratikus kontrolljára.

Örömmel várjuk az észrevételeket, mert hiszünk abban, hogy csak olyan globális kereskedelmi rendszer lesz működőképes, amelyet széles részvétellel és az emberekért, valamint a bolygó érdekeit szem előtt tartva alakítunk ki. Kérjük, olvasás után keressen meg bennünket javaslataival.

ALTERNATÍV KERESKEDÉLMI MANDÁTUM

Az Alternatív Kereskedelmi Mandátum: alapelvek

Az Alternatív Kereskedelmi Mandátum tervezetét a demokratikus módon szabályozott kereskedelmi és beruházáspolitikai irányelvek alakításának igénye hívta életre. Tervezetünk arra szólít fel, hogy a kereskedelmi és beruházáspolitikát biztosítsa, hogy:

- az emberi jogok, a nők jogai, a munkavállalói jogok, az őslakosok jogai és a környezeti jogok elsőbbséget élveznek vállalati és magánérdekekkel szemben.
- váljanak lehetővé strukturális átalakulások, a minőségi színvonalú közszolgáltatásokhoz való hozzáférés, a társadalmi biztonság, a munkakörülményekre és a környezetre, valamint a demokráciára és az átláthatóságra vonatkozó magasabb szintű szabályozás.
- az egyes kormányok követhessék saját stratégiájukat az import, az export és a beruházások fenntartható fejlődést célzó szabályozásában.
- a közösségek, régiók és országok maguk szabályozhassák saját termékeik és szolgáltatásaik előállítását, forgalmazását és fogyasztását.
- az európai kereskedelmi politika tartsa tiszteletben az egyes régiók és országok saját jogát a fejlődéshez – a globális kereskedelemmel szemben biztosítson elsőbbséget a helyi és regionális kereskedelemnek (pl. az élelmiszeriparban).
- Európa parlamentjei és országai elszámoltathassák vállalataikat, ha azok tevékenysége szociális és környezeti kárt okoz, akár Európában, akár azon kívül.
- erősítsék meg a már érvényben levő szociális és környezeti előírásokat, és biztosítsák a globális értékláncok teljes átláthatóságát.
- a globális értékláncokban méltányos jövedelem elosztás valósuljon meg, amely egyszerre biztosít kiszámítható és tisztességes megélhetést a munkásoknak és a munkáltatóknak, tisztességes fogyasztói árak mellett, különösen az olyan alapvető szükségletek, mint az élelmiszer és gyógyszer vonatkozásában.
- a pénzügyi piacok és a pénzügyi szolgáltatások piacának szabályozása terén a kormányok, parlamentek és hatóságok teljes jogkörrel rendelkezzenek, legyen valódi lehetőségük a szociális jogok és jóléti szolgáltatások megvédésére, a fenntarthatóság biztosítására, a demokratikus kontroll védelmére, valamint a pénzügyi stabilitás garantálására (beleértve a tőkemozgás korlátozásának jogát is).
- biztosítsák a tudáshoz való szabad hozzáférést, valamint a szabad információáramlás jogát – pl. a nyílt forráskódú rendszerek vagy a szabadalmak közösségi használata révén, és nyissák meg annak lehetőségét, hogy a licencek a gyógyászatban is innovációhoz és szabadabb hozzáféréshöz vezessenek.
- bizonyos ágazatokat érintően a közszolgáltatásokhoz való hozzáférés jogát vonják ki az európai kereskedelmi és fejlesztéspolitikai tárgyalások hatálya alól - pl. a vízhez, egészségügyi ellátáshoz, oktatáshoz és a pénzügyi szolgáltatásokhoz, mint közjavakhoz való hozzáférést.
- a fejlődő országok tekintetében általános, ugyanakkor az egyedi sajátosságokat is figyelembe vevő kötelezettségeket fogalmazzanak meg, a legszegényebb országok esetén viszont speciálisan az egyedi sajátosságokat szem előtt tartó megoldásokat.
- alkalmazzák az elővigyázatosság elvét (a közérdek védelme elsőbbséget élvez, még nem bizonyított károkozás esetében) a kereskedelmi és beruházási politika szabályozásának minden területén.

Az Alternatív Kereskedelmi Mandátum meghatározó alapelve: legyen demokratikus ellenőrzés a kereskedelem és a beruházási politika felett

Igazságosabb és demokratikusabb társadalmat úgy építhetünk, ha az alább részletezett módon átalakítjuk az EU kereskedelmi és beruházáspolitikáját, de egyben azt a döntéshozatali módot is, ahogy ezekben a kérdésekben döntünk: demokratikus ellenőrzésre van szükség az EU kereskedelmi és beruházási politikája felett.

Kulcsproblémák

A kereskedelmi tárgyalások titkossága: a harmadik országgal folytatott EU kereskedelmi tárgyalások zárt ajtók mögött zajlanak. Egyik ország nyilvánossága sem kap tájékoztatást a felek tárgyalási pozíciójáról, vagy a tervezetek szövegéről mindaddig, amíg a tárgyalások le nem zárulnak – miközben ezek a kereskedelmi megállapodások legalább olyan hatással vannak Európára, mint azok a törvények, amelyek vitája viszont nyílt és publikus.

A kereskedelmi és beruházási politikát nem választott tisztségviselők intézik: az EU kereskedelmi politikáját az Európai Bizottság határozza meg – miközben a bizottság nem választott testület. Egyedül a Bizottságnak van joga kereskedelempolitikai irányelvvel kapcsolatos változtatást kezdeményezni, a vonatkozó jogszabályi szöveget előkészíteni és lefolytatni a kereskedelmi tárgyalásokat. Sem az egyes országok állampolgárai, sem a tagállami vagy az Európai Parlament nem rendelkeznek ilyen jogokkal. Az Európai Parlament csupán “igen”-t vagy “nem”-et mondhat, és azt is csak akkor, amikor a tárgyalások már lezárultak.

Állampolgári bevonás színlelése: az Európai Bizottság a vitás kérdésekben ritkán enged valódi beleszólási lehetőséget a civil társadalom számára. Még ha történik is bevonás, a viták szigorúan technikai jellegűek, egyoldalúan elfogultak a szabadkereskedelmi álláspont védelmében, és a bevontak a szakpolitikai irányelvek alakításába hivatalosan nem szólhatnak bele.

Valójában a vállalati érdekeket képviselő lobbisták ülnek a kormánynál: a fent leírtakkal ellentétben az Európai Bizottság a kereskedelmi tárgyalások folyamán viszont a vállalati érdekeket képviselő lobbistákkal megoszt érzékeny információkat, míg ugyanezen információkat a közérdeket képviselő civil szervezetektől megtagadja.

Az üzleti szféra számára a Bizottság nem kívánatos befolyásolási lehetőséget biztosít a kereskedelempolitika alakítása felett – ezt zárt ajtók mögött folyó szűk körű egyeztetések formájában teszi. Így nem csoda, hogy az EU kereskedelmi pozíciók mindig magukon viselik vállalati érdekcsoportok bélyegét - azaz nem Európa lakosságának össz-érdekét képviselik.

Az EU kereskedelmi megállapodásainak de facto visszavonhatatlansága: a kereskedelmi és beruházási megállapodások súlyosan megkötik a társadalom jövőbeli demokratikus választási lehetőségeit, mert “bebetonoznak” közpolitikai irányelveket, miközben természetesen védik az egyes vállalatok érdekeit a jövőben esetlegesen meghozandó törvényekkel szemben. Ma sokkal nehezebb egy kereskedelmi megállapodást megváltoztatni, mint pl. egy ország törvényeit, és ráadásul nagy összegű kártérítési perhez is vezethet.

Az Alternatív Kereskedelmi Mandátum álláspontja: véget kell vetni a titkolózásnak, a nagyvállalati érdekek kiszolgáltatásának, és az Európa Bizottság meghatározó szerepének

Olyan gyökeresen új eljárásrendet javasolunk, amely a kereskedelmi szerződések kezdeményezése, meg tárgyalása, véglegesítése és esetleges felülvizsgálata terén sokkal nagyobb szerepet biztosít mind a civil társadalomnak, mind az egyes országok parlamentjének. Ez azt jelenti, hogy az Európai Bizottságnak a kereskedelempolitikában gyakorolt meghatározó szerepét jelentősen meg kell változtatni, megakadályozva a vállalati érdekek való kiszolgáltatottságot, és meg kell szüntetni a folyamatot jelenleg övező túlzott titkolózást.

Hogyan érhetjük el mindezt?

Átláthatóság és nyitottság biztosítása: mielőbb nyilvánosságra kell hozni minden megállapodás tervezetét, valamint a tárgyalási pozíciók leírását. Az Európai Bizottság, a tagállamok és a parlamentek rendszeres és proaktív módon biztosítsák annak lehetőségét, hogy az illetékesek, a képviselők és a lobbisták találkozóira és levelezésére vonatkozó információk a közvélemény megfelelő tájékozódása érdekében online elérhetőek legyenek, arra vonatkozóan, hogy kinek a nevében, milyen eszközökkel és céllal, és milyen sikerrel folynak a tárgyalások.

Erősödjön a tagállamok parlamentjének szerepe: alternatív javaslatunk kiindulópontja az, hogy az Európai Bizottság szerepét csökkenteni kell, az egyes tagállamok parlamentjéét viszont növelni. Ennek a döntéshozatal és a tárgyalások lefolytatásának minden szakaszában érvényesülnie kell. Ha a demokrácia arról szól, hogy a politikai döntéseket az emberek és választott képviselőik hozzák meg, akkor a kereskedelem és beruházási politika meghatározása nem maradhat egy nem-választott testület kezében.

Érdemi beleszólás biztosítása a civil társadalom számára: az egyes országok parlamentjei országos szinten kell, hogy bevonják a civil társadalmat az érdemi részvétel lehetőségébe, annak érdekében, hogy a bevonás és részvétel minél magasabb szintjét biztosíthassák. Csak az egyes országok parlamentjei vagy az Európai Parlament rendelkezessen azzal a joggal, hogy kereskedelmi tárgyalásokhoz vezető folyamatot kezdeményezzen.

Mielőtt azonban kereskedelmi tárgyalás kezdeményezésére sor kerül, független, átlátható és bevonó jellegű "szükségletelemzést" kell végezni civil szervezetek, szakszervezetek és az EU tagállamok egyéb képviselői szerveinek bevonásával.

Ezt a szükségletelemzést a kereskedelmi partner országában is le kell folytatni, hogy meggyőzően kiderüljön, a tervezett kereskedelmi szerződés egyáltalán közérdeket szolgál-e.

A tárgyalások előrehaladásával az egyes parlamentek rendszeres konzultációt kell, hogy szervezzenek, azt követően is, amikor az Európa Bizottság és a partners ország már megállapodtak a szerződéstervezetben.

A kereskedelmi tárgyalások lezárása és felülvizsgálata: Amikor az EU és a partner ország között az ideiglenes megállapodás megszületett, Emberjogi és Fenntarthatósági Hatásvizsgálatot (HRSIA) kell lefolytatni. Eredményét nyilvánosságra kell hozni, hogy azt így újabb társadalmi konzultáció és demokratikus felülvizsgálat követhesse. Mind a tagállamok parlamentjei, mind az Európai Parlament rendelkezzen azzal a joggal, hogy az ideiglenes szöveghez módosításokat nyújthasson be, amelyeket azután újra kell tárgyalni. A megállapodás végső tervezetét mind az Európai parlamentnek, mind a tagállamok parlamentjeinek ratifikálnia kell.

A megállapodás érvénybe lépését követően legalább öt évente átfogó értékelésre van szükség: az Európai Parlament és a tagállamok parlamentjei bármikor kérhessék a megállapodás felülvizsgálatát.

A vállalati érdekdominancia (foglyul ejtés) megakadályozása: Meg kell akadályozni, hogy a konzultáció és a döntéshozatali folyamat során vállalati érdekeket képviselő lobbicsoportok külön információhoz jussanak, vagy "foglyul ejthessék" ('policy capture') a folyamatot. Ezért biztosítani kell, hogy az érdekek és nézőpontok széles skáláját proaktív módon képviselik, függetlenül attól, hogy a szóban forgó kereskedelmi tárgyalás közvetve, vagy közvetlenül érinti azokat.

Alternative Kereskedelmi Mandátum: tíz kulcskérdés

1. témakör: élelmiszer – és ahogy előállítjuk

Globalizált élelmiszeri rendszerünk káros hatással van a kistermelőkre, az egészségünkre és a környezetre.

A nagyüzemi élelmiszer-termelésnek ugyanakkor nem sikerült milliók éhezését sem megszüntetnie. A kereskedelem liberalizálása és a piaci szabályozók hiánya oda vezetett, hogy a kistermelők az előállítás költségeinél olcsóbb áron tudnak csak értékesíteni, így fenntarthatatlanná válik számukra a mezőgazdaságból való megélhetés.

Kulcsproblémák

Az EU export-orientált "nagyüzemi élelmiszer-gyártását" az óriás vállalatok, valamint a Közös Agrárpolitika (KAP) dominálják, – ez a rendszer jelenleg túltermeléshez vezet Európában, a felesleget pedig a fejlődő országokra zúdítják, helyi és regionális szinten is tönkre téve ezzel a mezőgazdasági kistermelést; ugyanakkor az európai kistermelőknek is árt az alacsony és kiszámíthatatlanul ingadozó ár.

Afrikában a nemzeti és nemzetközi politika, amely időnként szándékosan hagyja figyelmen kívül a kistermelők érdekeit - mára oda vezetett, hogy sokan önmaguk ellátására is képtelenek. A kereskedelem liberalizálása és a kétoldalú kereskedelmi megállapodások az olcsó európai importáru számára nyitják meg a helyi piacokat, még tovább rontva a helyzetet.

Mi több, a fejlődő országok szűkös természeti erőforrásait arra használják, hogy luxustermékeket állítsanak elő európai exportra (pl. szójababot és bioüzemanyagot), miközben az EU élelmiszer-gyártásának globális expanziója kiterjedt és pusztító környezeti károkat okoz mindenütt.

Az Alternatív Kereskedelmi Meghatalmazás álláspontja: termeljünk fenntartható módon élelmiszert

Az élelemhez való jog nem biztosítható mindenki számára a jelenlegi "iparosított mezőgazdasági modell" alkalmazása mellett, és akkor sem, ha egy szabályozók nélküli globális piacra termelnek élelmiszert. Az Európai Uniónak hosszú távon el kell köteleznie magát az önellátó élelmiszer- és takarmánytermelés mellett ahhoz, hogy megállíthassa a mezőgazdasági piacok tönkretételét a globális dél országokban, csökkenthesse az EU függést és megakadályozhassa, hogy az EU kimerítse ezen országok természeti erőforrásait.

Hogyan érhetjük el mindezt?

Drasztikus változásra van szükség az EU Közös Agrárpolitikájában (KAP), valamint a kereskedelmi és beruházáspolitikában.

Mit tegyen az EU?

- Tisztelje az élelemhez való jogot és az "élelmiszer-önrendelkezés" jogát: ez azt jelenti, hogy függetlenül attól, hogy Európában vagy a globális Dél országokban élnek, az embereknek joga van ahhoz, hogy meghatározzák és ellenőrizzék, milyen módon állítják elő saját helyi élelmiszerüket, megválaszthassák, mit esznek, továbbá biztosak lehessenek afelől, hogy közösségük egészséges táplálékhoz jut, és az mindenki számára hozzáférhető.
- Hagyjon fel az olyan két- vagy többoldalú, valamint regionális szabadkereskedelmi szabályozással, amely torzítja a kiskereskedelmi árakat, és a természeti erőforrásokhoz való egyenlőtlen hozzáféréshez vezet - emellett ne kényszerítsék tarifa- és kvótacsökkentésre a kereskedelmi partnereket, különösen akkor ne, ha az az élelmiszerbiztonságot, vagy a kister-

melők megélhetését érinti. Ehelyett az EU támogassa azokat az intézkedéseket, amelyek a fejlődő országok helyi piacait védik az olcsó importtól.

- Tegyen lépéseket afelé, hogy az EU nagyobb mértékben legyen önellátó a maga által is megtermelhető termékek terén, különösen a fehérje- és olajnövények esetén, amelyek kiválthatnák a GMO szójabab, pálmaolaj vagy bioüzemanyagok importját (ezek a termékek különösen káros hatással vannak az exportáló országok kistermelőire és a környezetre).
- Szüntesse meg az EU-ba történő bioüzemanyag-behozatalt, adja fel a bioüzemanyagra vonatkozó direktívákat, helyette állapítson meg olyan célokat, amelyek csökkentik a közlekedés fosszilis üzemanyag igényét Európában.
- Ha olyan élelmiszer importjáról van szó, amelyet az EU-n belül nem lehet megtermelni (pl. kávé és kakaó), biztosítania kell annak fenntartható módon történő termelését, és méltányos árat kell fizetni a termelőknek. A segélyek költségvetését olyan módon kell növelni, hogy az exportáló országok a környezetvédelmi és munkavédelmi előírások terén

magas szintű normáknak tudjanak megfelelni, garantálva ugyanakkor, hogy a helyiek megélhetésére és az élelmiszerbiztonságra vonatkozóan nem kötnék hátrányos kompromisszumokat.

- Hagyjon fel a feldolgozott trópusi termékek túllárazási gyakorlatával, helyette segítse a fejlődő országok termelőit és cégeit abban, hogy a feldolgozás által keletkező hozzáadott értékből maguk gyarapodjanak.
- Kössön az emberi jogok betartására is kötelezettséget vállaló új, kötelező érvényű megállapodásokat az EU-n kívüli országokkal az élelmiszerre és mezőgazdasági földterületekre vonatkozó beruházásokkal kapcsolatban – minthogy ezekben az országokban az eddigi beruházások jelentős károkat okoztak az élelmiszertermelés és a megélhetés terén, valamint a környezetben.
- Támogassa Európában és a globális Dél országaiban az olyan fenntartható mezőgazdasági művelést, amely védi a biodiverzitást, növeli a talaj termőképességét, csökkenti a fosszilis üzemanyag felhasználást és hozzájárul a klímaváltozás megakadályozásához.
- Javítsa – de ne szüntesse meg – a tejtermékekre és cukorra vonatkozó jelenlegi EU-s beszerzési rendszert, és vizsgálja meg annak lehetőségét, hogy a

készletezésre vonatkozó elveket hogyan lehet a húsról és gabonára is kiterjeszteni.

- Csökkentse a mezőgazdasági árupiac profitéhségét azzal, hogy támogassa a jól kezelt élelmiszer (elsősorban gabona) tartalékok létrehozását.
- Erősítse meg az európai kistermelőkre vonatkozó környezetvédelmi és állatvédelmi előírásokat, és biztosítsa, hogy az európai agráripár és kiskereskedelem ne juthasson a világpiacon olyan olcsó termékhez, amelyet az előírtnál alacsonyabb szintű minőségi követelmények mellett állítottak elő.
- Állítson le minden olyan jogi szabályozást, amely veszélyezteti a vetőmag-sokféleséget (tájfajta védelme), az európai vetőmagtermelésre és importra vonatkozó irányelvekben pedig erősítse a GMO tilalmát.
- Szorgalmazza az adalékanyagokra, a nanotechnológiai anyagokra, valamint a tej-, tojás- és hústermékek előállításában használt GM takarmányra vonatkozó megjelölési (címkézési) kötelezettségeket.
- Tisztelje és védje a családi gazdálkodókat, garantálja az előállítás költségeit fedező fogyasztói árakat, valamint a fogyasztói árba építse be az előállítás során keletkező környezeti, szociális és az állatvédelmi költségeket.

2. témakör: munkahelyek és munkavállalói jogok – hogyan teremthetjük és védhetjük meg azokat

Az EU jelenlegi kereskedelmi stratégiája arra törekszik, hogy az áruval könnyen és olcsón lehessen kereskedni, a szolgáltatások tendereken versenyezzenek, azokat lehetőleg kiszervezzék, a tőke mozgását pedig ne akadályozza tulajdonjogi vagy egyéb korlátozás. Ez lehetővé teszi a transznacionális vállalatok számára, hogy a legkedvezőbb feltételeket keresve a termelést könnyen át tudják vinni egyik országból a másikba, és fenyegetően léphetnek fel a szakszervezetek és kormányok ellen, ha azok szabályozni próbálják tevékenységüket. Ezáltal a jelenlegi kereskedelmi és beruházási szabályozásnak köszönhetően a munkavállalók gyakorlatilag az egész világon egymással versenyeznek, a kormányokat pedig ez arra kényszeríti, hogy a beruházások bevonása érdekében az olcsóbbhoz közelítve versenyezzenek egymással a munkavállalói jogok és az adócsökkentés terén is.

Kulcsproblémák

Tömeges leépítésekkel kell szembenéznük azoknak az országoknak, ahol megpróbálják megvédeni a tisztességes munkáltatásra vonatkozó normákat, míg az alacsonyabb szintű szabályozással rendelkező országokban a munkavállalók “finanszírozzák meg” a termékek alacsony előállítási költségeit azáltal, hogy csak minimálbéren és veszélyes munkakörülmények között dolgoznak, majd maguk fizetnek meg a következményekért is.

Ez a politika kizárólag a gazdasági elit érdekeit szolgálja, akik ugyan egyre olcsóbb termékeket próbálnak kínálni a fogyasztónak - eközben azonban védik beruházásaikat, a szabadalmi joggal védett termékek körét, valamint piaci pozíciójukat. A kereskedelem liberalizálása a hazai

vállalatokat (elsősorban a kis- és középvállalatokat (KKV) is kiszolgáltatottá teszi a nemzetközi versenyben – különösen az egyenlőtlenül fejlett országok közötti kereskedelemben – ami piacok és nagyszámú munkahely elvesztéséhez vezet, és általában igazságtalan kereskedelemhez.

Az Alternatív Kereskedelmi Mandátum álláspontja: támogatni kell a tisztességes munka globálisá válását

Az Alternatív Kereskedelmi Mandátum célja elérni azt, hogy világszerte mind több tisztességes munkahely keletkezzen, és erősödjön a munkavállalók jogait tiszteletben tartó kereskedelmi szakpolitika.

Hogyan érhetjük el mindezt?

Mit tegyen az EU?

- Mérje fel előre, és figyelje folyamatosan a megkötött kereskedelmi egyezmények hatását a foglalkoztatásra, a szociális és környezeti jogokra; városon belül és vidéken egyaránt tegye lehetővé az ágazatok, a szakszervezetek és a civil szervezetek képviselői számára, hogy a kereskedelmi egyezmények szociális vállalásainak megvalósítását ellenőrizhessék, és beleszólásuk legyen a megvalósítás feltételrendszerének kialakításába.
- Alkosson kötelező érvényű rendelkezéseket és olyan munkaügyi vitarendezési eljárásokat, amelyek az érintett vállalatok és szerződő országok vonatkozásában erős kereskedelmi szankciókat tartalmaznak (pl. a kereskedelmi előnyök felfüggesztését).
- Kényszerítse ki a munkaügyi normák betartását a befektetőkre vonatkozó felelősségvállalási mechanizmusok kiépítése révén, együtt azzal a jogkörrel, hogy a normaszegő vállalatokat szankcionálhassa.
- Erősítse meg a vámhatósági jogköröket oly módon, hogy a gyermekmunkával vagy kényszermunkával előállított áruk mozgását hatékonyan nyomon követhesse, és az ilyen árukat elkobozhassa.
- Biztosítsa mind belföldön, mind külföldön a munkavállalók azon jogát, hogy szabadon szakszervezetet alakíthassanak és szakszervezethez csatlakozhassanak, támogassa a kollektív szerződés megkötését, valamint az ágazaton belüli és ágazatok közötti béregyeztetéseket.
- Támogassa a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) valamennyi egyezményének, valamint a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) multinacionális vállalatokra vonatkozó irányelveinek ratifikálását és teljes körű alkalmazását.
- Tegye elszámoltathatóvá a vállalatokat a tevékenységük által Európában és azon kívül okozott szociális és környezeti károkozásért.
- Garantálja az egyének szabad mozgását, valamint azt, hogy a célországban érvényben levő munkavállalói és szerződési feltételeket lehessen alkalmazni akkor, ha az kedvezőbb.

3. témakör: maradjon meg az egyes országok mozgásterére az emberi jogokat is tiszteletben tartó közpolitikai irányelvek megalkotásában

Az EU jelenlegi kereskedelmi politikája korlátozni kívánja az egyes országok mozgásterét abban, hogy kereskedelmüket szabályozhassák és megvédhessék helyi piacaikat – holott ezek a szabályozások a társadalom legsérülékenyebb rétegeinek megélhetését védik, és hozzásegítenek a gazdasági, szociális és kulturális jogok érvényesítéséhez.

Kulcsproblémák

A nemzetközi jog értelmében az államoknak kötelessége tiszteletben tartani, védeni és kitejesíteni az emberi jogokat, beleértve a gazdasági, szociális és kulturális jogokat. A jelenlegi EU kereskedelmi megállapodások bizonyos kötelezettségvállalásai azonban egyes országok számára mindezt megnehezítik, vagy egyenesen lehetetlenné teszik: a kereskedelmi egyezményekben található túlzott tarifacsökkentések az élelmiszeripari termékek importjának hirtelen növekedéséhez vezethetnek, kiszoríthatják a helyi kistermelőket a piacról, veszélyeztethetik megélhetésüket, valamint az önellátáshoz való emberi jogukat.

Az agrárszektorban export-orientált fejlesztést támogató kereskedelmi célú beruházások táptalajt biztosítanak a földrablásnak és a vele járó erőszakos kitelepítéseknek, valamint semmibe veszik a vidéki közösségek jogát az élelemhez, fedélhez és ivóvízhez. A szellemi tulajdonjog védelme korlátozhatja a kistermelők vetőmaghoz való hozzáférését, a betegeknek a generikus gyógyszerekhez való, megfizethető áru hozzáfutást - ezáltal a

táplálékhoz és az egészséghez való hozzáférés emberi jogait. A kereskedelmi egyezmények egyes rendelkezései arra kényszeríthetik az országokat, hogy privatizálják a közszolgáltatásokat, ezzel veszélyeztessék a szegények emberi jogát az ivóvízhez, egészségügyi ellátáshoz és oktatáshoz való hozzáféréshez, minthogy ezeket a szolgáltatásokat piaci áron képtelenek megfizetni.

Az Alternatív Kereskedelmi Mandátum álláspontja: az emberi jogok elsőbbségét biztosítani kell a vállalati magánérdekkel szemben

Az Alternatív Kereskedelmi Mandátum abból az alapelvből indul ki, hogy az emberi jogok elsőbbséget élveznek a vállalatok kereskedelmi érdekével szemben. Az EU tagállamai kötelezettséget vállaltak arra, hogy tisztelik, megvédik és kiteljesítik az emberi jogokat nemcsak határainkon belül, de azon kívül is. Mi több, a Lisszaboni szerződés 3. cikkelyének 21. pontja arra kötelezi az EU-t, hogy külpolitikájában - beleértve a kereskedelempolitikát is -, tisztelje és mozdítsa elő az emberi jogokat.

Hogyan érhetjük el mindezt?

Mit tegyen az EU?

- Vizsgálja felül kereskedelempolitikáját, hogy összhangba hozhassa azt a saját és az EU tagállamok határain belüli és túli, emberi jogi kötelezettségvállalásaival: a mindent átfogó legfőbb elv az emberi jogok elsőbbsége legyen egyéb szempontokkal szemben.
- Biztosítsa, hogy a kereskedelmi egyezmények sohasem korlátozzák más országok mozgásterét abban, hogy megtegyék a szükséges lépéseket az emberi jogok megvalósítása érdekében.
- Módszeresen építsék be az emberi jogokat a Fenntarthatósági Hatásvizsgálatba (SIA). Az új

Emberi Jogi és Fenntarthatósági Hatásvizsgálatot (HRSIA) – széles társadalmi részvétellel – le kell folytatni, mielőtt egy független intézmény bármilyen kereskedelmi tárgyalásba kezdene. Az ilyen hatásvizsgálat eredményét közzé kell tenni, és vitára kell bocsátani az Európai Parlamentben, és alapját kell, hogy képezze a kereskedelmi tárgyalásokra való felhatalmazásnak.

- Fel kell mondani az olyan kereskedelmi egyezményeket és kezdeményezéseket, amelyek veszélyeztetik az emberi jogokat Európában vagy más országban, vagy azokat a nyilvánosság előtti és parlamenti vitában alapjaiban kell felülvizsgálni.

4. témakör: pénz, és hogyan ruházzunk be

A nemzetközi beruházási megállapodások piaci hozzáférést és magas fokú védelmet biztosítanak a külföldi befektetők részére, súlyosan szűkítve ezzel a hazai közpolitika alakítás mozgásterét. Megakadályozzák az országba bejövő, vagy azt elhagyó tőke mozgásának korlátozását is – ezzel egy kormány elveszítheti a saját gazdasága feletti irányítási lehetőséget.

Kulcsproblémák

A nemzetközi befektetési egyezmények a külföldi befektetők számára korlátlan piaci hozzáférést jelentenek, emellett számos olyan előnyt is biztosítanak, amely egyébként csak hazai vállalatok részére van fenntartva. Ez csökkenti a közpolitikai mozgásteret, és negatív hatással van a szociális ellátórendszerre, a környezetvédelemre és a gazdasági fejlődésre, minthogy a helyi kisvállalatok hatalmas transznacionális cégekkel találják magukat versenyhelyzetben.

A befektetési egyezmények következményeként "járvány-szerűen" harapódnak el az olyan esetek, ahol az óriás cégek a szerződések záradékaira hivatkozva országokat perelnek be, ha profitjukat veszélyeztetve látják (pl. a

munkavállalói jogok vagy környezetvédelmi előírások miatt). Ez nagyon jelentős mértékben megviseli az adott ország költségvetését, és elveszi a kormányok kedvét attól, hogy védő jellegű szociális és környezetvédelmi előírásokat vezessenek be.

Az Alternatív Kereskedelmi Mandátum álláspontja: méltányos és igazságos jövőbe fektessünk be!

A külföldi beruházások célja az igazságosabb, méltányosabb és fenntarthatóbb jövőbe való beruházás kell, hogy legyen az egyéneket, közösségeket vagy a környezetet érintően – ne a tőkével rendelkező egyéni profitérdeket képviseljék.

Hogyan érhetjük el mindezt?

Mit tegyen a kormányunk?

- Ne tegyünk továbbra is úgy, mintha a nem korlátozott külföldi működő tőkére (FDI) építő beruházások olyan "csodaszerként" működne, amelyek csak hasznára válhatnak a befogadó országnak.
- Mondja fel az EU tagállamok által jelenleg érvényben levő olyan beruházási szerződéseket, amelyek akadályozzák a fogadó államot az emberi jogokat tiszteletben tartása, betartása és kiteljesítése, valamint a fenntartható fejlődés biztosítása terén.
- Tartsa fenn magának a befektetői magatartás monitorozásának jogát, valamint hogy nemet mondjon a nemkívánatos vagy alkalmatlan külföldi beruházásokra – még azután is, hogy a beruházás elindult; pl. abban az esetben, ha a beruházó szerző-

dést szeg, vagy ha a beruházást követően olyan belföldi szabályozás születik, amelynek értelmében az adott beruházás már nem képvisel közérdeket.

- Tartsa fenn magának a jogot a külföldi tőke mozgásának korlátozására akkor, ha a külföldi befektetők hirtelen ki akarják vonni pénzüket egy ország gazdaságából.
- Szüntesse meg az adóelkerülést, állapítson meg megfelelő mértékű adókat és jogdíjakat, és biztosítsa, hogy a külföldi befektetők is legalább a hazai vállalatokhoz hasonló mértékben adóznak. Országokénti és beruházásonkénti bontásban készítsenek jelentést az adózási fejeletről.
- Gyakorolhassa a fenti jogokat anélkül, hogy a befektetők költséges perekkel élneek vele szemben nemzetközi bíróságokon, pl. a Beruházási Viták Rendezésének Nemzetközi Központja (International Center for the Settlement of Investment Disputes) előtt.

- Biztosítsa, hogy a külföldi befektetők és leányvállalataik viseljék a jogi felelősséget, beleértve a saját országukban való felelősségre vonást is, amennyiben bármilyen emberi jogot sértő, környezeti pusztulást okozó, adóelkerülő vagy adócsaló tevékenységben érintettek, beleértve a rendkívül káros transzferárazási gyakorlatot is.
- Könnyítse meg azt, hogy a transznacionális vállalatokkal szemben jogi köteleességszegés vagy emberi jogok megsértése esetén jogi lépéseket lehessen tenni mind az adott ország, mind a befogadó ország bírósága előtt, mind nemzetközi bíróságokon (és azt közösségek is megtehessek).
- Lássa el állampolgárait a tervezett adott beruházásra vonatkozó információval, hogy valamennyi érintett

fél szabad, előzetes és megfelelő körű információval rendelkezzen a döntéshozatal előtt.

A nemzetközi közösség feladata:

- érvényesítse a meglévő szociális, munkaügyi, gazdasági és emberi jogokra vonatkozó nemzetközi jogi kereteket, és biztosítsa, hogy valamennyi beruházás a szociális, környezeti és emberi jogi célok megvalósulását mozdítja elő azzal, hogy a nemzetközi befektetőkre is kötelező erejű kötelezettségeket ró.
- fogadjon el szankciókat azon cégekkel szemben, amelyek az emberi jogok és a környezetvédelem vonatkozásában nem teljesítik vállalt kötelezettségeiket.
- hozzon létre nemzetközi büntetőbíróságot a transznacionális vállalatok által elkövetett büntetőjogi esetek szankcionálására.

5. témakör: bankok, spekulánsok – és hogyan viselkedik a pénzügyi szektor

A pénzügyi szolgáltatói szektor – amely a kereskedelem, a külföldi működő tőkére befektetések és a társadalom egésze számára szolgál pénzügyi háttérként – számos profitlehetőséget önmaga számára biztosított. Gazdag és befolyásos szektorként sikeresen győzte meg a kormányokat arról, hogy deregulációra van szükség az ágazat szabályozásában, és hogy a kereskedelmi és beruházási intézkedésekben – még a jövőre vonatkozóan is – előre korlátozni kell az érdekeiket sértő szabályozási és ellenőrzési mechanizmusok körét – mindennek tragikus következményei vannak.

Kulcsproblémák

A gyenge szabályozási háttér és a kereskedelmi egyezmények hatékony kombinációja sikeresen nyitott utat a világpiacon globalizációjának (nem utolsó sorban a pénzügyi szektor lobbijának tevékenységének köszönhetően) – így az új század hajnalán rendkívül kedvező környezet alakult ki a bankok, befektetési házak és spekulánsok számára. Éltek is az adott lehetőséggel – a magas kockázattal – a nagy nyereségre játszó “szerencsejátékos” (kaszinó) mentalitás azonban végül a globális világgazdaság egészét megrendítette. Európa szerte és a világon mindenhol összességében még mindig elmondhatatlan károkat okoz a szegényebb és kiszolgáltatott rétegeknek az, hogy a pénzügyi reformok továbbra is erőtlenekek, és hogy a kereskedelmi szabályozás terén még mindig a pénzügyi válság előtti rendszer működik.

Az Alternatív Kereskedelmi Mandátum álláspontja: forradalmi megújulásra van szükség a banki és pénzügyi szolgáltatások terén

A pénzügyi szektor egészét át kell alakítani, hogy egy kockázatos és kiszámíthatatlan működésű szektor helyett – amely a társadalom egészére hárítja át a veszteség költségeit –, szigorú szabályozású szektor jöhesse létre, amely mindenkinek képes alapvető pénzügyi szolgáltatásokat nyújtani, és amelytől elvárható, hogy hozzájáruljon egy igazságos és fenntartható társadalom fejlődéséhez. A fenti célt kell, hogy szolgálják a pénzügyi szektorral kapcsolatos kereskedelmi és befektetési szolgáltatások, valamint az azokat szabályozó előírások és egyezmények, továbbá a nemzetközi együttműködésben is ezt az elvet kell erősíteni a határon átnyúló pénzügyi szolgáltatások terén.

Hogyan érhetjük el mindezt?

Mit tegyen az EU?

- Minősítse közjónak a pénzügyi stabilitást, ezzel lehetőséget teremtve arra, hogy a banki és pénzügyi szolgáltatási szektorral foglalkozó közpolitika tagállami, EU-s és nemzetközi szinten egyaránt átfogó célként és prioritásként ne a profittermelő képességet, hanem a bevonást, a fenntarthatóságot és a stabilitást jelölhesse meg.
- Világítsa át minden pénzügyi terméket abból a szempontból, hogy valóban pozitív társadalmi,

gazdasági és/vagy környezeti hatást vált-e ki, és hogy valóban egyszerűen megérthető-e az adott konstrukció. Ki kell szűrni és be kell tiltani az olyan pénzügyi termékeket, amelyek a fentieknek nem felelnek meg, vagy túl bonyolultak és kockázatosak.

- Vezessen be olyan szabályozókat, amelyek megfékezik a kockázatkereső, spekuláns, profithajász és a túlzott bónuszok kultúrájára építő befektetői magatartást. Ez a pénzügyi tranzakciók megadóztatását is kell, hogy jelentse, a tranzakciók használatát pedig a fenntartható fejlődést és a szegények felkarolását kell, hogy szolgálja.

- Biztosítsa, hogy a pénzügyi szolgáltatásokat nyújtó intézmények - beleértve a bankokat, fedezeti alapokat és biztosítási társaságokat -, ne váljanak "túl nagygyá" ahhoz, hogy bukjanak – vagy túl hatalmasá ahhoz, hogy még szabályozni és felügyelni lehessen őket.
- Szüntesse meg az adóparadicsomokat, tiltsa meg a bankoknak és befektetőknek, hogy adóparadicsomokban vagy azokon keresztül működjenek. Az adóelkerülés, adócsalás, tőkekiáramlás és külföldi bankszámlákon titokban elhelyezett "fekete pénzek" nyomom követéséhez és megakadályozásához nemzetközi együttműködési és információ megosztási gyakorlatot kell kialakítani.
- Biztosítsa, hogy a pénzügyi szektor szabályozása - nemzetközi szinttől lefele is -, átlátható és egyértelműen demokratikus ellenőrzés alatt álljon,

profitorientált kereskedelmi és beruházási szakértők csoportja ne "ejthesse foglyul", se olyan testületek, amelyekben a pénzügyi szektor lobbistái ellenőrzik a szabályozók kidolgozását.

- Mondja fel a pénzügyi szektor szolgáltatásainak liberalizálását célzó kereskedelmi egyezményeket; legyen teljes mértékig elfogadható az, ha a kormányok különböző bankok és pénzügyi szolgáltatók között minőségi kritériumok alapján döntenek, vagy az alapján, hogy "hazai-e" vagy sem.
- Segítse elő a pénzügyi szolgáltatások szabályozására irányuló nemzetközi együttműködést, pl. teremtsen olyan új fórumot, ahol szabályozni és felügyelni lehet a pénzügyi szektor és a pénzügyi befektetők minden tevékenységét, kereskedelmét és befektetését, és amely szabálytalan működés esetén bíróságként határozatot is tud hozni.

6. témakör: nyersanyagok – és hogyan osztozkodjunk rajtuk

A kényelmes megélhetéshez és szükségleteink kielégítéséhez erőforrásokra van szükség – legyen az öntözővíz, táplálékot és fedélt adó erdő, vagy komputer gyártásához használt ritka ásványi anyag. Az EU feldolgozóipar azonban nyersanyagból importra szorul, és ez felpörgeti a keresletet az EU-n kívüli nyersanyag iránt – a következő pedig az, hogy a szegény országok kiszolgáltatott lakóit megfosztják erőforrásaiktól, és pusztul a környezet.

Kulcsproblémák

Az EU a felhasznált nyersanyag 1/3-át importálja, ezzel a régiók közül a leginkább importfüggővé vált a világon. Az importált nyersanyag nélkül Európa autógyártása, vegyipara és építőipara nem létezne. Ez az importfüggőség várhatóan tovább fog mélyülni a bioüzemanyaggal és bio-gazdálkodással kapcsolatos EU ajánlások hatályba lépésével – pl. egy EU célkitűzés értelmében 2020-ra minden közlekedés által használt üzemanyag 10%-a megújuló forrásból kell, hogy származzon - a bioüzemanyag gyártás viszont földarblási hullámot indított el a fejlődő országokban.

Az import nyersanyagért folyó kieleződő verseny világszerte emberek millióit űzi el otthonukból, károsítja a környezetet, és az emberi jogok sárba tiprásával jár. A helyben élők gyakran nem is részesülnek a nyersanyag kitermelésével járó haszonból, csak a kitermeléssel járó káros hatásokból. Mindeközben a nyersanyagot kitermelő multinacionális cégek elkerülik az adófizetést és egyéb jogdíjak fizetését.

Az EU nyersanyag-politikai kezdeményezése (Raw Materials Initiative) csupán a nyersanyagok hatékonyabb felhasználását tűzi ki célul, ahelyett, hogy fogyasztást csökkentő egyértelmű és kötelező célokat fogalmazna meg, miközben a "bio-gazdaságot" vizionáló új EU stratégia csak a problémák további elmélyülését fogja szolgálni. A célkitűzések között pl. a bioüzemanyag biomasszával való felváltása szerepel az energiaszektorban és az EU-n belüli feldolgozóipar nyersanyagellátásában.

A vízió alapjai a már meglevő és még ezután feltalálendő biotechnológiai eljárások, amelyekkel növényi alapanyagból gyakorlatilag bármilyen elképzelhető terméket elő lehetne állítani a bioműanyagtól az új gyógyszerészeti hatóanyagokig.

A nyersanyag utánpótlás biztosításának igénye az EU-t egyre agresszívebb stratégia követésére sarkallja a "szabad" és szabályozás-mentes kereskedelem elérése érdekében. Így pl. hosszas és kemény (eddig sikertelen) tárgyalásokat folytatott annak érdekében, hogy a Világkereskedelmi Szervezet (WTO) tiltsa be az export adókat, és tegye lehetetlenné azt, hogy országok megtilthassanak nyersanyagkivitelt.

Az Alternatív Kereskedelmi Mandátum álláspontja: tiszteljük az erőforrásokat!

Az EU világos célokat kell, hogy megfogalmazzon az erőforrások igazságosabb és fenntarthatóbb felhasználásának érdekében, csak ez csökkentheti az erőforrás-felhasználás jelenlegi szintjét, különösen a megművelhető föld, az ásványi anyagok, az energia, a víz és a biomassza felhasználás terén. Az új, alternatív célokat megfogalmazó kereskedelmi és beruházási politika célja az EU nyersanyagimportjának és a kész termékek fogyasztási volumenének csökkentése kell, hogy legyen, elsősorban olyan területeken, ahol a termelés nem méltányos nem fenntartható módon történik.

Hogyan érhetjük el mindezt?

Mit tegyen az EU?

- Biztosítsa, hogy az EU által importált és felhasznált nyersanyagok iránti kereslet ne járjon együtt emberi jogok megsértésével, és ne szítson további konfliktusokat az adott országban. Az első lépést jelentené efelé, ha az Emberi Jogi és Fenntarthatósági Hatásvizsgáló (HRSIA) kötelezően bevezetné.
- Garantálja, hogy mindazok, akik az európai kormányok vagy vállalatok tevékenysége nyomán emberi jogi sérelmet szenvedtek el, jogorvoslatért és kártérítésért az európai igazságszolgáltatás intézményeihez fordulhassanak.
- Állítsa le a nyersanyagok export tilalmára vonatkozó jogszabály-alkotási folyamatot. A fejlődő országoknak joguk van saját export tevékenységük szabályozásához, beleértve export és importadó kivetés és a közbeszerzés szabályozását. Az EU tartsa tiszteltében a globális Dél országokban az adott kormányok azon döntését, hogy saját természeti erőforrásaikat saját szükségleteik kielégítésére fordítsák.
- Hagyjon fel a feldolgozott termékek importját hátrányosan megkülönböztető, differenciált tarifarendszerrel, amely a nyersanyag-behozatalt preferálja, ezzel védve az európai feldolgozóipart.
- Kössön kétoldalú, önkéntes partnerségi megállapodást a kereskedelmi partnerekkel, a tárgyalásokba vonja be az egyezmény által érintett közösségeket és más érintetteket is. A megállapodások célja a minőségi követelmények javítása, az exportáló országok feldolgozóiparának fejlesztése, valamint a globális Dél országai közötti kereskedelem előmozdítása kell, hogy legyen.
- A fenti kétoldalú megállapodások segítségével biztosítsa, hogy működésével kapcsolatban a nyersanyagok kitermelésében érintett valamennyi cég és befektető jogilag felelősségre vonható legyen, mind saját országában, mind a befogadó országban.
- Biztosítsa, hogy az EU cégei és befektetői tiszteljék az igazságos adózás elvét, és ne folyamodjanak

transzferárazáshoz, adóelkerüléshez vagy adócsaláshoz.

- Hagyjon fel egy olyan bio-alapú gazdasági modell tervével, amely - importált biomasszára alapozva – a túlfogyasztás problémáját figyelmen kívül hagyva drasztikusan megnövelné az EU által használt földterület nagyságát és a biomassa mennyiségét. Ehelyett az ipari termelés rendszerének ökológiai átstrukturálására van szükség, amely szerves kapcsolatot teremt a termelés, valamint annak társadalmi és természeti környezete között, oly módon, hogy összességében csökkenti az anyagi javak fogyasztását, és előtérbe helyezi az erőforrások újrahasznosítását, a hulladéktermelés minimalizálását, az erőforrások felhasználási hatékonyságának növelését és az üzemanyag-felhasználás csökkentését.
- Szabályozza a nyersanyagsektorban működő transznacionális vállalatok méretét és hatalmát tagállami és EU szinten meghozott törzstelleges törvények segítségével, valamint a kormányok együttműködése révén, annak érdekében, hogy a bányászatot, az energiaszektor és a mezőgazdasági áruk piacát uraló óriáscégeket fel lehessen darabolni.

A fejlődő országok kormányainak biztosítania kell, hogy

- parlamentjük és önkormányzataik meghatározó szerepet játsszanak a döntéshozatalban és a folyamatok ellenőrzésében, amikor engedélyezésről, szabályozásról, bevételek felhasználásának ellenőrzéséről, illetve azoknak a fenntartható fejlődésre gyakorolt hatásáról van szó.
- a megkötött egyezmények ne sértsék a kitermelésre vonatkozó egyezmények megkötéséért és felügyeletéért felelős kormányzati szervek függetlenségét és integritását.
- a civil társadalom – elsősorban a helyi közösségek révén – hatékonyan részt vehessen a teljes értékláncot érintő döntéshozatali folyamatban, kezdve az engedélyek megadásától a befolyt bevételek felhasználásáig.

7. témakör: klímaváltozás – és hogyan lehet a változásokkal járó terheket igazságosan megosztani

Az energia-intenzív ágazatok és az intenzív művelésű mezőgazdaság jelenlegi expanziója mögött igazi hajtóerőként a nemzetközi kereskedelmi és befektetési megállapodások állnak. Minthogy ezek a művelési technikák jelentős fosszilis energiafelhasználást igényelnek, egyre nő a szén-dioxid kibocsátás is. Az ugyancsak fosszilis energiára éhes közúti és légi szállítással együtt, ami az ipari és mezőgazdasági termékeket a világkereskedelmi forgalomban mozgatja, jelentős mértékben növelik a klímát szabályozó erdők és tengerek kíméletlen pusztulását, és így nagyban hozzájárulnak a klímaváltozáshoz.

Kulcsproblémák

A jelenlegi gazdasági rendszer okolható azért, hogy tragikus késelemben vagyunk a klímaváltozás érdemi kezelésében – a kormányok szoros kapcsolata az üzleti szférával elég ok arra, hogy szemet hunyjanak a probléma felett. Ezt a tendenciát legitimálják a nemzetközi szervezetek, pl. a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) által hozott “puha” törvények is, pedig a WTO az egyetlen olyan globális hatókörrel rendelkező szervezet, amely az országokat hazai és nemzetközi gyakorlatuk megváltoztatására kényszerítheti, amennyiben úgy ítéli meg, hogy az piactorzító hatású. A kormányok azért húzódoznak a vállalati érdekek dominanciájának megálljt parancsoló intézkedések bevezetésétől, mert az a WTO esetleges közbelépésével járhatna.

A klímaváltozáshoz való “üzletbarát” hozzáállás azután “hamis válaszokat” szült a problémára, ilyen pl. az önkéntes minősítési rendszer (ahol a döntéshozatalt azon cégek dominálják, amelyek megregulázására maga a rendszer létrejött). Másik példa az EU Kibocsátás-kereskedelmi rendszere (ETS): ez a világ legnagyobb szén-dioxid piaca, ahol a befektetők és cégek “szennyezési jogokat” árulnak szén-dioxid “kvótajuttatások” fejében. Ez a csererendszer önmagában is környezeti konfliktusokat váltott ki a globális Dél országokban.

Az EU-nak különösen nagy a felelőssége abban, hogy hogyan alakul a környezetvédelemre vonatkozó jogalkotás: milyen minimum célokat fogalmaz meg a bioüzemanyag eléréndő arányára vonatkozóan a közlekedésben, vagy a bio-alapú gazdaság elképzelt modelljével kapcsolatban (lásd fentebb a nyersanyag felhasználásra vonatkozó pontokat). Bár mindkét közpolitikai elképzést azzal az indoklással fogadtatták el, hogy céljuk a mezőgazdasági hulladék felhasználása, valójában mindkettő világméretben hajtja fel az ipari méretű növénytermelésre alkalmas termőföld iránti keresletet - ez jelentősen kihat majd az élelmiszerbiztonságra, az élelmiszerárakra és világszerte földrabláshoz vezet.

Eközben a szellemi termékek szabályozása miatt a környezetbarát technológiák ára emelkedik, lehetetlenné téve a fejlődő országok számára, hogy fenntartható, alacsony szén-dioxid kibocsátással számoló és az éghajlatváltozáshoz alkalmazkodó fejlődési útra lépjenek.

Az Alternatív Kereskedelmi Mandátum álláspontja: a klímaváltozás halaszthatatlan megoldást sürget

Az EU jelenlegi prioritását, a “gazdasági növekedés mindenek felett” elvét, egy radikálisan új, és alacsony szén-dioxid kibocsátásra építő szemléletnek kell felváltania.

Hogyan érhetjük el mindezt?

Mit tegyen az EU?

- Számolja fel a kudarcot vallott Kibocsátás-kereskedelmi rendszerét (Emissions Trading Scheme).
- Határozzon meg kötelezően betartandó és szigorúbb energia-megtakarítási célokat. A 2020-ra előirányzott (az 1990-es szinthez képest) 20% os szén-dioxidcsökkentést legalább 60%-osra kell emelni 2030-ra az EU területére érvényesen, anélkül, hogy azt az EU-n kívül máshol szén-dioxid kibocsátás beszámítással ellensúlyoznák.
- Növelje a beruházást az olyan típusú új eljárásokba és technológiákba, amelyek csökkentik a káros anyag kibocsátást, ugyanakkor munkahelyeket teremtenek.
- Kezdje meg a “klíma adósság” visszafizetését a fejlődő országoknak, kezdeményezzen önkéntes és kétoldalú megállapodásokat a klímaváltozásra vonatkozóan, támogassa az országok éghajlat változási stratégiáját tényleges, új, állami forrásból finanszírozott alapok létrehozásával.

- Támogassa helyi és fenntartható ellátási láncok kialakítását a globális Dél országokban, hozzájárulva így egy biztos alapokon nyugvó, ökológiai alapú gazdasági rendszer kialakításához, amely képes a helyi közösségek ellátására. A klímadósság visszafizetésére létrehozott alapból ez közvetlen átutalással finanszírozható. Az energia-intenzív import árát emelni kell, vagy támogatni az energia-hatékony exportot.
- A szellemi termékekre olyan alternatív szabályozórendszert kell kialakítani, amely erősíti a helyi zöld technológiák használatát, ösztönzi (nem pedig gátolja) az alacsony szén-dioxid kibocsátásra építő technológiák továbbadását a fejlődő országoknak, valamint segíti a kistermelőket klímabarát növényekre való áttérésben.

Mit tegyen a nemzetközi közösség?

- Adjon közösen megfogalmazott választ a fenti kérdésekre, részletezve, hogy “történelmi felelősségükkel” összhangban az egyes országok hogyan fogják az általuk kibocsátott üvegház-hatású gázok mennyiségét csökkenteni.

8. témakör: közszolgáltatások - és hogyan védjük meg őket

Az EU állampolgárainak a közszolgáltatások leépítése elleni egyre növekvő tiltakozása mindaddig csekély hatást gyakorolt az EU kereskedelmi és beruházási politikájára. Az alapvető közszolgáltatások: mint a vízhez, az oktatáshoz és a szociális szolgáltatásokhoz való hozzáférés agresszív kereskedelmi érdekek és szigorított piaci szabályozók célpontjává váltak.

Kulcsproblémák

Az EU agresszív piaci liberalizálási kereskedelmi stratégiája nemcsak a közszolgáltatások megbecsültségét gyengíti a társadalom szemében, de alá is ássa azt a központinak tartott szerepet, amelyet az erős állami szektor a gazdasági fejlődés élénkítésében és stabilizálásában játszik.

Még az egészségügy, oktatás és energiaszektor alapvető területein is a szabadpiac képviselői az üzleti szféra alkupozícióit próbálják erősíteni azzal, hogy "versenybarát" szabályozási környezetet teremtenek, amely drasztikusan lecsökkenti egy-egy kudarcot vallott liberalizálási vagy privatizálási program visszavonását sürgető demokratikus követelések lehetséges mozgásterét. Az Európai Bizottság - amely évek óta figyelmen kívül hagyja pl. a szakszervezetek, civil szervezetek és önkormányzatok által megfogalmazott súlyos kritikákat - semmilyen hajlandóságot nem mutat ezen követelések teljesítésére, és arra, hogy a szabadkereskedelmi egyezmények hatóköréből kivegyék a közszolgáltatásokat.

Az Alternatív Kereskedelmi Mandátum álláspontja: a szabadkereskedelmi tárgyalások hatóköréből ki kell vonni a közszolgáltatásokat

Az EU hivatalosan hitet tesz az emberi méltóság, szabadság, demokrácia, egyenlőség, jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartása mellett. Azt is deklarálja, hogy célja a plurális, diszkriminációtól mentes, toleráns, igazságos, szolidáris és egyenlőségre törekvő társadalom. Ezen túl az alapító okiratban szövetségeseinél még az is szerepel, hogy a fenti elvek hatják át az EU minden külpolitikai lépését. A közszolgáltatások, mint magas fokú közérdeket képviselő terület védelme így óhatatlanul az irányelvek koherenciájának kérdésévé válik - mind az Európán "belüli", mind az azon "kívüli" politikában. Elismerve azt a pozitív szerepet, amelyet a magas színvonalú közszolgáltatások és a közszolgáltatásokhoz való általános hozzáférés a társadalom fejlődésére eddig gyakorolt, az EU kereskedelmi és beruházási politikája nem törekedhet az egyenlőtlenségek elleni küzdelem és a társadalmi haladás erősítésével kapcsolatos mozgástér szűkítésére.

Hogyan érhetjük el mindezt?

Mit tegyen az EU?

- Változtassa meg a kereskedelmi tárgyalások során eddig képviselt prioritást - a közszolgáltatások liberalizálása terén az agresszív üzleti érdekek képviselőit -, helyette tegyen a közszolgáltatások védelméért - első lépésként azzal, hogy kiveti ezt a területet a kereskedelmi és beruházási tárgyalások hatóköréből. Az utóbbi nem veszélyeztetheti azt a mozgásteret, amelyet a terület (újra) szabályozásának demokratikus igénye jelent helyi, regionális és országos szinten, sem a kudarcot vallott privatizálás leállításának lehetőségére vonatkozó döntéseket.

- Hagyjon fel azzal a gyakorlattal, hogy a közszolgáltatások liberalizálását szorgalmazza a más országokkal folytatott kereskedelmi és beruházási tárgyalások során - ehelyett mind Európán "belül", mind "kívül" képviselje a demokratikus ellenőrzés, valamint a minőségi közszolgáltatások és az azokhoz való általános hozzáférés fontosságát.
- Ismerje el azt a központi szerepet, amelyet egy közszolgáltatásokat biztosító erős állami szektor jelent a gazdasági fejlődés fellendítésében és stabilizálásában, és váltson új szemléletre, feladva az egyre halmozódó válságokhoz vezető szabadpiac-pártiságot, mint gazdasági és kereskedelmi politikájának mozgatórugóját, helyette kötelezze el magát a megélhetés és a munkakörülmények javítását középpontba helyező új szemlélet mellett.

9. témakör: közbeszerzés társadalmi fejlődést segítse, ne a kereskedelmet

A közbeszerzés az a folyamat, amely során a központi kormányzat, az önkormányzat, a közjogi törvény hatálya alá eső testület valamint a közüzemi szolgáltatók árút, munkát és szolgáltatásokat vásárolnak. Korábban a közbeszerzés nem képezte multilaterális kereskedelmi tárgyalások tárgyát, mert potenciálisan helyi és nemzeti szintű stratégiai érdekeket jeleníthet meg, pl. a helyi közbeszerzéseken keresztül fejleszteni lehet a helyi vállalkozásokat.

Kulcsproblémák

Az EU eddig proaktívan támogatta, hogy a kereskedelmi szerződések terjedjenek ki a közbeszerzésekre is, annak reményében, hogy így az európai multinacionális vállalatok előtt újabb piaci lehetőségek nyílnak más országokban.

A közbeszerzések ilyen felfogása piacokat biztosíthat ugyan európai cégek számára, ugyanakkor csökkenti azt a mozgásteret, amellyel egy-egy kormány saját országának gazdaságát irányítani tudja.

Az Alternatív Kereskedelmi Mandátum álláspontja: a közbeszerzésnek a társadalom fejlődését kell szolgálnia

Alapvetően fontos, hogy a kereskedelmi megállapodások ne csorbítsák a hatóságok azon jogkörét, hogy az adófizetők pénzét a lehető legjobb módon használják fel, akár fejlődő, akár fejlett országokról van szó. A közbeszerzés nagyon hatékony eszköz arra, hogy egészséges helyi gazdaságot teremtsünk és tartsunk fenn, egyenlő és befogadó társadalmat építsünk, és biztosítsuk a környezet védelmét. A közbeszerzés különösen a fejlődő országokban rendkívül fontos makrogazdasági eszköz, amellyel a születően levő iparágakat támogatják, különösen recesszió idején.

Hogyan érhetjük el mindezt?

Mit tegyen az EU?

- Tekintse a közbeszerzést olyan eszköznek, amellyel a fejlődést és a társadalmi igazságosságot lehet előmozdítani, és nem pedig a kereskedelem volumenét öncélúan növelni.
- Aktívan ösztönözze a hatóságokat Európa-erte arra, hogy a közbeszerzésekről csak alapos tájékozódás után, stratégiai célokat követve döntsenek, garantálva a közpénzek lehető legjobb felhasználását.
- Segítse az EU jogalkotás elmozdulását a fenntartható közbeszerzések irányába, és ez tükröződjön a jövőbeli kereskedelmi megállapodásokban is.
- Tegye lehetővé, hogy a civil társadalom vizsgálhassa és kritikai módon értékelhesse a kormányok

közbeszerzéseit, és ne harmadik ország óriásvállalatainak privát érdekei dominálják azokat.

A fejlődő és legkevésbé fejlett országok kormányai:

- győződjenek meg róla, hogy az EU-val folytatott (önkéntes) közbeszerzési tárgyalások során megfelelő garanciát kapnak arra, hogy fizetési mérlegüket meg tudják majd védeni, megfelelő tartalékok állnak majd rendelkezésre a gazdaságfejlesztési programok tényleges megvalósításához, valamint azon ipari fejlesztések is támogatást élveznek majd, amelyek a kormány közbeszerzési megbízásaitól függetlenül egyébként nem fejlődnének.
- szorgalmazzák, hogy a fenntartható közbeszerzésre vonatkozó rendelkezések bekerülnek a kormányok közbeszerzéssel kapcsolatos EU-s vállalásai közé.

10. témakör: szellemi tulajdon – és hogyan szolgálják az emberi értékeket

A szerzői jogok, szabadalmak, védjegyek és az un. "szellemi tulajdon" egyéb formái, beleértve a vetőmagot, az új hatóanyagokat és az ipari találmányokat is, kizárólagos használati jogot adnak a felettük tulajdonjoggal rendelkezőknek. A jogtulajdonosok azonban akadályozhatják a versenytársak általi innovációt, és monopolárat szabhatnak, amely gátolhatja a lényeges tudás-javakhoz, köztük gyógyszerekhez való hozzáférést. A kereskedelmi megállapodások gyakran tartalmaznak olyan szellemi tulajdonra vonatkozó normákat, amelyek még szigorúbbak, mint a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól (TRIPS) szóló megállapodása, vagy a Szellemi Tulajdon Világszervezete (WIPO) által kötött egyezményekben foglaltak.

Kulcsproblémák

A szellemi tulajdonjogok (IPR) birtokosai minden képzeletet felülmúlóan kiterjesztették jogaikat – ebben a fejlett országok kormányai és nemzetközi szervezetek segédkeztek – következményeként gyógyszergyártó cégek késleltetik generikus gyógyszerek piacra dobását, szoftver szabadalmak akadályozzák a versenyt és a követő innovációt, a

kistermelők pedig a hozzáférési jog korlátozása miatt nem juthatnak bizonyos vetőmagfajtákhoz és növényekhez.

A szellemi tulajdon védelmének jelen rendszere gátolja a tudásmegosztást – ellehetetleníti a gyógyszerhez való hozzáférést és akadályozza a klímaváltozás elleni harcot. A rendelkezések szigorú végrehajtása korlátozza az innováció és verseny szabadságát, gátolja a tudáshoz való

hozzáférést, valamint a tisztességes eljárás, a szólásszabadság, a magánélet és egyéb polgári szabadságjogok védelmét. Bizonyos területeken a gyenge szabadalmi ösztönzők pedig ahhoz vezetnek, hogy ritka, de veszélyes betegségekkel kapcsolatban nem is folyik kutatás.

Mindehhez hozzájön, hogy az EU kereskedelmi egyezményeken keresztül kívánja exportálni szellemi tulajdonban levő termékeit a vonatkozó eljárási jogszabályokkal csomagban, ezzel közvetve színpalack mögötti megkerülő szabályozásra kényszerít, vagy titkos kereskedelmi megállapodások kötésére, amelyek még az EU szabályozásnál is szigorúbbnak bizonyulnak.

Nemzetközi téren a szellemi tulajdonjog meghatározásának és szabályozásának egyik legfontosabb eszköze a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló megállapodás (TRIPS), amelyet a Kereskedelmi

Világszervezet hozott tető alá. Az un. "TRIPS-plusz egyezmények" figyelmen kívül hagyják a helyi igényeket és a nemzeti érdeket, nem számolnak a technológiai és intézményi kapacitással, valamint számos kevésbé fejlett ország népegészségügyi állapotával.

Az Alternatív Kereskedelmi Mandátum álláspontja: a szellemi tulajdon védelmének stratégiaiag átgondolt rendszerére van szükség, amely védi az emberi értékeket

Erősíti az EU-t és a fejlődő országokat, valamint az emberi értékeket szolgálja, ha a szellemi tulajdont védő szabályozás megfogalmazására az emberi jogok, a fogyasztóvédelem, a verseny, az adatvédelmi törvények és a fejlesztési célok elvi keretein belül kerül sor, és ugyanazt követik az értelmezés és az érvényesítés terén is.

Hogyan érhetjük el mindezt?

Mit tegyen az EU?

- Bátorítsa a széleskörű részvételt; hitkérdés, ideológiai megfontolások vagy vállalati üzleti érdekek helyett alapozza tudományos kutatásokra a szakpolitikai irányelvek alakítását, a kutatásokat átlátható módon folytassák, hozzák nyilvánosságra a kutatási módszereket, a kutatás alapfeltevéseit, a finanszírozók kiletét és a felhasznált adatok körét.
- Tartsa tiszteletben a tisztességes eljáráshoz és tárgyaláshoz való jogot, a kívánatos bizonyítási küszöböt, kerülje a büntető- és felelősségbiztosítás indokolatlan kiterjesztését, vizsgálja szigorúan az állami végrehajtói feladatkörök magánszereplőkre való delegálásának működését, garantálja, hogy arányos és méltányos jogi szankcionálás történik, amely nem eredményezheti az alapvető javakhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés korlátozását, beleértve az internet hozzáférést, a gyógyszereket és a tananyagokat.
- Vezessen be állandó moratóriumot a szellemi tulajdonjog és az ahhoz kapcsolódó jogok és szabadalmak további kiterjesztésére, szabjon azonos versenyjogi feltételeket a szabad/Libre/Open forráskódú szoftverek és a szabadalmazott szoftverek számára, követelje meg a nyílt szabványok használatát az állami szférában biztosított információáramlásban, biztosítson szabad és korlátlan hozzáférést a nyilvánosság számára valamennyi kormány által támogatott kezdeményezés esetén.
- Biztosítsa, hogy a nemzetközi jog értelmezésére oly módon kerül sor, amely az egyes államoknak a lehető

legnagyobb rugalmasságot biztosítja korlátozások és kivételek használatára, amennyiben kulturális és gazdasági helyzetük indokolja azt, valamint támogatassák az olyan kötelező érvényű nemzetközi egyezmények megalkotását, amelyek kötelezően tartalmaznak minimumkorlátozásokat és kivételeket.

- Fordítsa a közpénzeket nem szabadalmi alapú ösztönző modellek fejlesztésére, pl. az innovációt ösztönző díjak kiírására, különösen olyan területeken, ahol a szabadalmi ösztönzők elégtelenek bizonyultak, pl. alulkutatott betegségek területén, vagy a fejlődő országok számára költséghatékony gyógyszerekhez való hozzáférés lehetőségének fejlesztésében.
- Vezessen be reformokat, amelyek korlátozzák a szabadalmi jogok megadását és fenntartását olyan területeken, ahol azt közhasznosság nem indokolja, vizsgálja meg a szabadalmaztatható találmányok körét és az azokban megnyilvánuló eredetiséget.
- Győződjön meg arról, hogy a globális szellemi tulajdon és a szabadalmak megreformálását célzó jelenlegi javaslatok teljes mértékig összhangban állnak a fejlesztéssel kapcsolatos elvekkel és célokkal, és számolnak a fejlődő országokra gyakorolt hatással.
- Bátorítsa a fejlődő országokat, hogy a szellemi tulajdonra vonatkozó megállapodásokban nagyobb mértékben éljenek a rugalmasság, a korlátozás, vagy éppen a tulajdonjoggal kapcsolatos kivételek lehetőségével annak érdekében, hogy hatékonyabban tudják előre mozdítani a közpolitikai célok megvalósulását az egészségügy, oktatás, mezőgazdaság, élelmiszeripar és a technológia-transzfer területén.

List of Signatories

Európán belül

ActionAid Nederland (Hollandia)
Afrikagrupperna (Svédország)
Africa-Europe Faith and Justice Network (Európa)
Africa Roots Movement (Hollandia)
Afrika Contact (Dánia)
Afrikagrupperna (Svédország)
Aitec (Franciaország)
Alternative Trade Network (Görögország)
ASEED Europe
Attac Austria
Attac France
Attac Germany
Attac Hungary
Attac Spain
Both ENDS (Hollandia)
CAWN (Nagy-Britannia)
Clean Clothes Campaign Hollandia
CNCD (Belgium)
Colibri (Németország)
Comhlamh (Írország)
Commission For Filipino Migrant Workers (Hollandia)
Confédération paysanne (Franciaország)
Corporate Europe Observatory (Belgium)
Dutch section of the Women international league (Hollandia)
Ecologistas en Accion (Spanyolország)
European Milk Board
Fair Trade Advocacy Office (Európa)
Fairwatch (Olaszország)
FIAN Netherlands
FNV (Hollandia)
France Amérique Latine (Franciaország)
Friends of the Earth Europe
GMB (Nagy-Britannia)
Hegoa (Spanyolország)
Indian Committee of the Netherlands
KOOP Natin (Hollandia)
Milieudéfensie (Hollandia)
Misereor (Németország)
National Peace and Justice Network (Nagy-Britannia)
ODG Catalonia (spanyol állam)
OIKOS (Hollandia)
Philippinen Buro in Europe

Platform Aarde Boer Consumer (Hollandia)
Platform of Filipino Migrant Organisations (Európa)
Powershift (Németország)
RESPECT Network in Europe
SOMO (Hollandia)
STRO (Hollandia)
Supermacht (Hollandia)
Terra Nueva (Olaszország)
Trade Justice Movement (Nagy-Britannia)
Traidcraft (Nagy-Britannia)
Transnational Institute (Hollandia)
TRUSTED Migrants (Hollandia)
Vedegylet (Magyarország)
La Via Campesina Europe
War on Want (Nagy-Britannia)
WEED (Németország)
Wemos (Hollandia)
XminY (Hollandia)
Za Zemiata (Bulgária)

Európán kívül

Hálózatok és regionális szervezetek

Alianza Social Continental (Latin-Amerika)
Common Frontiers (Kanada)
EU-ASEAN regional campaign network (Ázsia)
Focus on the Global South (Ázsia)
Plataforma interamericana de derechos humanos, democracia y desarrollo (Latin-Amerika)
Polaris Institute (Kanada)
Red Mexicana de Acción Frente al Libre Comercio - Mexikó
Réseau québécois sur l'intégration continentale (Kanada)
Trade Justice Network (Kanada)

Nemzeti szervezetek

Attac Argentina (Argentína)
Comision nacional de Enlace (Ecuador)
Ecuador Decide (Ecuador)
Indonesia for Global Justice (Indonézia)
Institute for policy studies - Global Economy Project (USA)
Kromantse Foundation (Ghána)
Monitoring sustainability of globalization (Malajzia)
Social Development Cooperative (Ghána)
Unidad ecologica salvadorena (Salvador)

Első az emberek boldogulása és a bolygó!

Támogasd az
Alternatív Kereskedelmi
Mandátumot!

